

# «Επιθετικότητα - Σχιζοφρένεια -

**Ε**τυχε να πάω στο Θέατρο της Αγοράς του Αγίου Ανδρέα στην παράσταση με τον περίεργο τριπλότιτλο έργο εντελώς απληροφόρητη για το τι πρόκειται να δω και χωρίς να γνωρίζω κάτι για το δημιουργό της, Γιώργο Ροδοσθένους. Ήμουν περίεργη και για τον τρόπο και το βαθμό της ανάμειξης του ΘΟΚ σ' αυτήν την παραγωγή της μουσικής τριλογίας. Όλα μπορεί να τα περιμένει κανείς από ένα θεατρικό οργανισμό που ετοιμάζει την «Αντιγόνη» σε χορόδραμα (αστειεύομαι).

Εκείνο το βράδυ είδαμε μια παράσταση καταπληκτική.

## Μουσική τριλογία του Γιώργου Ροδοσθένους

Παρά την έκπληξη μπροστά στο είδος, το ύφος και το επίπεδο αυτού του θεατρικού γεγονότος, δε μείναμε στο ξάφνιασμα, επειδή ήδη στα πρώτα λεπτά της «επιθετικότητας» αντιληφθήκαμε ότι παρακολουθούμε κάτι πολύ ενδιαφέρον, ακούμε κείμενα πολύ ψηλού επιπέδου σκέψης, ότι η μουσική παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο και μορφοποιεί το σκηνικό δρώμενο, ότι η υποκριτική ανήκει σε μια κατηγορία συνθετικής τέχνης, όπου το σώμα αποτελεί άκρως ευαίσθητο και ευλύγιστο εκφραστικό όργανο του συναισθήματος όπου η πλαστικότητα της κίνησης συνδυάζεται και συγχρονίζεται με την πλαστικότητα του λόγου.

Η σύνθετη θεατρική τέχνη είχε την τιμητική της εκείνο το βράδυ. Τι ην εν αρχή; Ο λόγος, ο ήχος, η κίνηση; Η αλληλοστήριξη και το αλληλοσυμπλήρωμα των συνθετικών στοιχείων του συνόλου εντυπωσίαζε. Δεν έχω τις γνώσεις και επομένως το δικαίωμα να κρίνω τη μουσική πλευρά της παράστασης, έχω όμως το δικαίωμα να πω ότι μου υπε-

**Σκηνοθεσία/Μουσική: Γιώργος Ροδοσθένους**

**Κείμενα: Steve Sweeney - Turner (Επιθετικότητα)**

**Adrian Smith**

**(Σχιζοφρένεια/Ευαισθησία)**

**Παίζουν: Sam Grogan, Oliver Renton, Nick Court**

**Μουσικοί: Jonathan Coates**

**(κρουστά)**

**Γιώργος Ροδοσθένους (πιάνο)**

ράρεσε και ότι ο διάλογος του πιάνου με τα κρουστά ήταν πολύ θεατρικός και ο ήχος ήταν αυτόνομα ωραίος και νοηματικά πολυεπίπεδος. Ο Γιώργος Ροδοσθένους, ο συνθέτης, είναι και ο συνθέτης της παράστασης, εξ ου και η εναρμονισμένη συλλειτουργία υποκριτικής και μουσικής.

Στην καταπληκτική «Επιθετικότητα», το πρώτο έργο της τριλογίας, το κείμενο του Steve Sweeney-Turner πραγματεύεται το θέμα μ' ένα τρόπο συνειρμικό, όπου οι λέξεις, εύστοχες και φευγάτες ταυτόχρονα, όλο και στενεύουν το διαγραφόμενο κύκλο μέχρι που να φτάσουν στο ζητούμενο περίγραμμα της έννοιας «επιθετικότητα». Βλέποντας τη λογικά ελεγχόμενη εξπρεσιονιστική σωματική τεχνική του εξαιρετικού Sam Grogan σκέφτηκα ότι σε τέτοια υποκριτική γλώσσα θα ήθελα το μεταγλωττισμένο «Κουρδιστό πορτοκάλι» που ανέβηκε στη σκηνή του Θεάτρου Ένα (μετά διάβασα στο σημείωμα του σκηνοθέτη-συνθέτη ότι η «Επιθετικότητα» είναι επηρεασμένη από μια αγγλική παράσταση του «Κουρδιστού πορτοκαλιού»).

Τη «Σχιζοφρένεια» και την «Ευαισθησία» έχει γράψει ο Adrian Smith. Όπως ταιριάζει στο θέμα της «Σχιζοφρένειας» ο θαυμάσιος Oliver Renton μια βυθίζεται στην εσωτερικότητα, μια ορμάει προς την αναγκαία εξωτερικότητά της. Η αποδιοργάνωση της γλωσσικής λειτουργικότητας εκφράζει τη βαθύτερη ψυχολογική δυσλειτουργία. Έτσι με το Renton παρακολουθούμε την αντίθετη της συνηθισμένης υποκριτικής δημιουργίας διαδικασία, όπου οι ηθοποιοί κτίζουν ένα χαρακτήρα, μια μορφή. Στη «Σχιζοφρένεια» ο Renton διαλύ-

ει τη μορφή, τη γλώσσα, το ψυχικό «εγώ» του ήρωά του.

Η «Ευαισθησία» εξαγνίζει, συγκινεί, ηρεμεί. Ο αρχαίος συμβολισμός του νερού λειτουργεί αφαιρώντας την ένταση και την ψυχική δυσαρμονία. Το κείμενο του Adrian Smith ποιητικότερο, η αισθητική της ερμηνείας του Nick Court συγγενεύει στενά με την αρμονία της μουσικής του Γιώργου Ροδοσθένους.

Δεν ξέρω αν ακούγομαι υπερβολική στις αντιδράσεις

μου. Η μουσική τριλογία του Γιώργου Ροδοσθένους έμοιαζε με κάποια θεατρικά μου όνειρα.

Και κάτι άλλο. Ο ΘΟΚ δεν είχε καμιά ανάμειξη στη δημιουργία της παράστασης. Είχε όμως, την ευαισθησία και το καλό γούστο να διακρίνει κάτι ποιοτικό και άξιο και να το στηρίξει. Ιδού μια νέα αντίληψη της αρμοδιότητάς του αναπτυξιακού τομέα.

**Νόνα Μολέσκη**